

Luxemburg, 31 januari 2012

*Mr. Villy Søvndal
Voorzitter
Raad van de Europese Unie
Wetstraat 175*

B – 1048 BRUSSEL

Mijnheer de Voorzitter,

Onder verwijzing naar de verklaring in de bijlage bij het besluit van de Raad van 20 december 2007 heb ik de eer U hierbij een verslag te doen toekomen over de toepassing van de prejudiciële spoedprocedure door het Hof van Justitie.

Het verslag is toegevoegd in alle officiële talen.

Met de meeste hoogachting,

Vassilios SKOURIS

Verslag over de toepassing van de prejudiciële spoedprocedure door het Hof van Justitie¹

Sinds 1 maart 2008 kan een prejudiciële verwijzing waarin een of meer vragen aan de orde zijn die betrekking hebben op de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, op verzoek van de nationale rechterlijke instantie of bij wijze van uitzondering ambtshalve worden behandeld volgens een spoedprocedure.² In dit verslag over de toepassing van die procedure door het Hof wordt een eerste balans opgemaakt voor de periode 1 maart 2008 – 6 oktober 2011 (hierna: „referentieperiode”), die drie volledige gerechtelijke jaren omvat.

Ter herinnering: die procedure is ingevoerd na de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad waarbij de Commissie werd uitgenodigd om na raadpleging van het Hof van Justitie een voorstel in te dienen om „*het Hof in staat [te stellen] snel te antwoorden*” via een procedure „*voor de snelle en adequate behandeling van verzoeken om prejudiciële uitspraken betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht*”.³ Volgens de Commissie kon „*vertrouwen in de goede werking van het Hof van Justitie*” worden gesteld en „*[kon] in het Statuut en het Reglement voor de procesvoering van het Hof [...] een bijzondere regeling worden opgenomen die een spoedeisende behandeling van bijzonder dringende zaken mogelijk maakt*”.⁴

In het uiteindelijke – door de Raad goedgekeurde – voorstel van het Hof is gekozen voor een prejudiciële spoedprocedure die in wezen drie bijzondere kenmerken heeft in vergelijking met de gewone prejudiciële procedure (en bijgevolg ook met de versnelde procedure, die de procedurele structuur van een gewone procedure volledig volgt, maar veel sneller verloopt). Ten eerste nemen alleen de partijen in het hoofdgeding, de lidstaat van de verwijzende rechter, de Commissie en, indien een van hun handelingen in geding is, de andere instellingen

¹ Verslag overgelegd aan de Raad overeenkomstig de verklaring in de bijlage bij zijn besluit van 20 december 2007 (PB L 24 van 29 januari 2008, blz. 44).

² Besluit van de Raad van 20 december 2007 houdende wijziging van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie, PB L 24 van 29 januari 2008, blz. 42; wijzigingen van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, PB L 24 van 29 januari 2008, blz. 39, en PB L 92 van 13 april 2010, blz. 12.

³ Conclusies van het voorzitterschap, Europese Raad van Brussel, 4 en 5 november 2004, 14292/1/04, punt 3-1.

⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité, het Comité van de Regio's en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 2006 betreffende de aanpassing van de op de bevoegdheden van het Hof van Justitie betrekking hebbende bepalingen van titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, teneinde te komen tot een doeltreffender rechtsbescherming, COM(2006) 346 definitief.

aan de schriftelijke behandeling deel. Zij beheersen de procestaal van de zaak, zodat de schriftelijke behandeling onmiddellijk kan worden aangevat en niet hoeft te worden gewacht tot de prejudiciële verwijzing in alle officiële talen is vertaald. Ten tweede worden zaken die volgens de spoedprocedure kunnen worden behandeld, verwezen naar een daartoe speciaal aangewezen kamer, die uitspraak doet zonder eerst via de algemene vergadering van het Hof te gaan. Ten derde verlopen de interne contacten en de contacten met partijen en belanghebbenden in het kader van de spoedprocedure zo veel mogelijk elektronisch. Verwacht werd dat de procedure door die maatregelen veel korter zou worden.

1. Gemiddelde duur van de procedure in de zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure worden behandeld

De zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure zijn behandeld, zijn gemiddeld na 66 dagen afgesloten (zie tabel nr. 1 in bijlage). Geen enkele procedure duurde langer dan drie maanden. Het door het Hof nagestreefde en aangekondigde hoofddoel van de prejudiciële spoedprocedure, te weten dat dit soort zaken zeer snel, namelijk binnen twee tot vier maanden, met mogelijke variaties naargelang de mate van spoedeisendheid, zou worden afgehandeld, is dus volledig bereikt.

2. Aantal en aard van de geschillen die volgens de prejudiciële spoedprocedure kunnen worden behandeld

Vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon gold de prejudiciële spoedprocedure voor de gebieden bedoeld in titel VI van het Verdrag betreffende de Unie of in titel IV van het derde deel van het EG-Verdrag. Deze procedure geldt sinds 1 december 2009 voor de gebieden bedoeld in titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, waarin de eerdere bepalingen zijn samengebracht.⁵ In het bijzonder is de bevoegdheid van het Hof sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon veel ruimer geworden door het aantal nationale rechters dat voortaan prejudiciële vragen kan stellen op de betrokken gebieden.

⁵ Wijzigingen van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie, PB L 92 van 13 april 2010, blz. 12.

In de referentieperiode zijn bij het Hof **126** prejudiciële zaken aanhangig gemaakt die betrekking hadden op de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid en dus volgens de prejudiciële spoedprocedure konden worden behandeld. Het gaat om **11,64 %** van alle 1082 in die periode ingediende prejudiciële verwijzingen.

Vermeldenswaard is dat tussen de invoering van de prejudiciële spoedprocedure en de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon slechts 4,85 % van de prejudiciële verwijzingen betrekking had op de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.⁶

Van de 126 zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure konden worden behandeld, had meer dan de helft (68 zaken, dus 54 %) betrekking op de justitiële samenwerking in civiele zaken, waarvan twee derde (42 zaken) op verordening nr. 44/2001⁷. 10 van die zaken betroffen de uitlegging van de verordeningen nrs. 1347/2000 en 2201/2003.⁸

Een derde van de 126 zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure konden worden behandeld, had betrekking op het gebied „visa, asiel en immigratie” (43 zaken, dus 34 %), 22 daarvan meer specifiek op richtlijn 2008/115/EG⁹ en 14 op richtlijn 2004/83/EG¹⁰.

Tot slot hadden 18 van die 126 zaken (te weten 14 %) betrekking op de samenwerking in strafzaken, waarvan 10 op kaderbesluit 2002/584/JBZ¹¹.

⁶ 25 zaken op in totaal 515 prejudiciële verwijzingen tussen 1 maart 2008 en 30 november 2009.

⁷ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, PB L 12 van 16 januari 2001, blz. 1.

⁸ Verordening (EG) nr. 1347/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor gemeenschappelijke kinderen, PB L 160 van 30 juni 2000, blz. 19, en verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, PB L 338 van 23 december 2003, blz. 1.

⁹ Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, PB L 348 van 24 december 2008, blz. 98.

¹⁰ Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, PB L 304 van 30 september 2004, blz. 12.

¹¹ Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, PB L 190 van 18 juli 2002, blz. 1.

Voor 21 van die 126 zaken heeft de nationale rechter verzocht om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure en voor één ervan is deze procedure bij wijze van uitzondering op verzoek van de president van het Hof ambtshalve aangevat.¹²

In de referentieperiode is dus voor bijna **een vijfde (17,5 %) van de zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure konden worden behandeld, om toepassing van deze procedure verzocht.**

12 van die 22 verzoeken, waaronder dat van de president van het Hof, **zijn ingewilligd, dus meer dan de helft** (ongeveer 55 %). 8 verzoeken zijn afgewezen (zie tabel nr. 2 in de bijlage) en 2 zijn niet beantwoord.¹³

De helft van de 12 zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure zijn behandeld, had betrekking op de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid.¹⁴ Een vierde ervan betrof het Europees aanhoudingsbevel.¹⁵ Een vierde ervan tot slot behoorde tot het gebied „visa, asiel en immigratie” en betrof met name de uitlegging van richtlijn 2008/115/EG.¹⁶

Uit die statistieken kunnen twee hoofdconclusies worden getrokken.

In de eerste plaats is het aantal verzoeken in absolute cijfers weliswaar bescheiden gebleven¹⁷, maar is de verhouding van het aantal verzoeken tot het aantal zaken die in voorkomend geval volgens de prejudiciële spoedprocedure konden worden behandeld, te weten bijna één op vijf, niet onbelangrijk.

¹² Op basis van artikel 104 ter, lid 1, eerste en derde alinea, van het Reglement voor de procesvoering kan het Hof een prejudiciële verwijzing bij wijze van uitzondering ambtshalve volgens de spoedprocedure behandelen. Het staat aan de president van het Hof, indien toepassing van deze procedure voorshands nodig lijkt maar de nationale rechter niet daarom heeft verzocht, de aangewezen kamer te vragen te onderzoeken of de verwijzing volgens de prejudiciële spoedprocedure moet worden behandeld. Die bepaling is slechts één keer gebruikt, te weten in zaak C-491/10, Aguirre Zarraga.

¹³ Het gaat om de zaken C-140/11, Ngagne, en C-156/11, Music, die door de verwijzende rechter zijn ingetrokken na de uitspraak in de samenhangende zaak C-61/11 PPU, El Dridi Hassen, en zijn doorgehaald vooraleer de aangewezen kamer uitspraak had gedaan over het verzoek om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure.

¹⁴ Zie voetnoot nr. 8.

¹⁵ Zie voetnoot nr. 11.

¹⁶ Zie voetnoot nr. 9.

¹⁷ Het is weinig waarschijnlijk dat deze betrekkelijke gematigdheid van de nationale rechters kan worden toegeschreven aan het feit dat zij de procedure niet kennen. De in de referentieperiode ingediende verzoeken zijn immers afkomstig van rechters van verschillende instanties uit verscheidene lidstaten.

In de tweede plaats was de motivering die de nationale rechters ter onderbouwing van hun verzoek om toepassing van de spoedprocedure hebben aangevoerd, in de meerderheid van de gevallen gegrond, aangezien meer dan de helft van de verzoeken is ingewilligd.

3. Verloop van de schriftelijke en de mondelinge behandeling

Het Hof heeft nooit gebruikgemaakt van de door artikel 140 ter, lid 4, van het Reglement voor de procesvoering geboden mogelijkheid om in gevallen van uiterste spoedeisendheid de schriftelijke behandeling achterwege te laten.

Gemiddeld duurde de schriftelijke behandeling in de zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure zijn behandeld meer dan 16 dagen¹⁸ (zie tabel nr. 3 in bijlage). Het Hof heeft er zo voor gezorgd dat de lidstaten voldoende tijd hadden om schriftelijke opmerkingen te maken. De Raad heeft het Hof overigens uitgenodigd de lidstaten daarvoor minimaal 10 werkdagen te geven.¹⁹

Vanuit dezelfde bekommernis is de datum van de terechtzitting vastgesteld. De terechtzitting vond gemiddeld iets meer dan 16 dagen na de mededeling aan de partijen en de belanghebbenden van de schriftelijke opmerkingen en van de vertaling ervan plaats (zie tabel nr. 3 in bijlage).

Andere lidstaten dan de lidstaat van de verwijzende rechter hebben naar verhouding vaak aan de terechtzitting deelgenomen. Gemiddeld hebben namelijk drie lidstaten mondelinge opmerkingen gemaakt (zie tabel nr. 4 in bijlage), terwijl bij een representatieve steekproef voor de terechtzittingen in prejudiciële procedures²⁰ is gebleken dat gemiddeld slechts één lidstaat (naast die van de verwijzende rechter) aan de terechtzitting deelneemt.

¹⁸ Artikel 104 ter, lid 2, tweede alinea, van het Reglement voor de procesvoering bepaalt dat in de beslissing om de prejudiciële verwijzing volgens de spoedprocedure te behandelen wordt bepaald binnen welke termijn de partijen en de belanghebbenden die zijn toegelaten tot deelname aan de schriftelijke procedure memories of schriftelijke opmerkingen kunnen indienen.

¹⁹ Verklaring van de Raad in de bijlage bij zijn besluit van 20 december 2007, PB L 24 van 29 januari 2008, blz. 44.

²⁰ Te weten de terechtzittingen die ongeacht de formatie hebben plaatsgevonden in oktober 2011.

De standpuntbepalingen van de advocaat-generaal in de prejudiciële spoedprocedures zijn gemiddeld iets meer dan 3 dagen na de terechtzitting gelezen (zie tabel nr. 3) en zijn, met één uitzondering²¹, allen gepubliceerd²².

4. Aanwijzing van de kamer die belast is met de zaken waarvoor om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure is verzocht

Het Hof heeft overeenkomstig artikel 9, lid 1, tweede en derde alinea, van het Reglement voor de procesvoering uit zijn midden de kamers aangewezen die belast waren met de zaken waarvoor om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure was verzocht. Het heeft daartoe altijd alleen maar één kamer van vijf rechters aangewezen.

In de referentieperiode zijn achtereenvolgens de vier kamers met vijf rechters die het Hof thans telt aangewezen.²³ Zo hebben de meeste rechters van het Hof de gelegenheid gehad om te zetelen in een zaak waarvoor om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure was verzocht.

De achtereenvolgens aangewezen kamers zetelden steeds met vijf rechters.²⁴ Slechts één keer heeft de aangewezen kamer beslist om de zaak naar het Hof te verwijzen om ze toe te wijzen aan een grotere formatie.²⁵

Hoewel de verzoeken om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure, die elkaar meestal opvolgden en slechts zelden tegelijk door de aangewezen kamer dienden te worden behandeld, niet zo talrijk waren dat verschillende kamers dienden te worden aangewezen om gelijktijdig zaken te behandelen, vergde het beheer van de zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure werden behandeld, een bijzondere inspanning van de betrokken kamer.

²¹ In zaak C-388/08 PPU, Leymann en Pustovarov.

²² De praktijk van het Hof is dat schriftelijke standpuntbepalingen worden gepubliceerd, behoudens wanneer de rechtsprekende formatie, de advocaat-generaal gehoord, anders beslist.

²³ De Derde kamer voor het tijdvak 1 maart 2008 – 6 oktober 2008; de Tweede kamer voor het tijdvak 7 oktober 2008 – 6 oktober 2009; de nieuwe Derde kamer (vroegere Vierde kamer) voor het tijdvak 7 oktober 2009 – 6 oktober 2010; de Eerste kamer voor het tijdvak 7 oktober 2010 – 6 oktober 2011.

²⁴ Artikel 104 ter, lid 5, van het Reglement voor de procesvoering bepaalt dat de aangewezen kamer kan beslissen om zitting te houden met drie rechters.

²⁵ In zaak C-357/09 PPU, Kadzoev, die door het Hof naar de Grote kamer is verwezen.

5. Praktijk van het Hof met betrekking tot de beslissingen om al dan niet de spoedprocedure aan te vatten

De aangewezen kamer moet bijzonder snel beslissen over de verzoeken om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure. In de referentieperiode deed zij dit gemiddeld binnen iets meer dan 8 dagen²⁶ (zie tabel nr. 3 in bijlage). Daarom worden haar beslissingen om de spoedprocedure al dan niet aan te vatten, niet met redenen omkleed.

Uit een analyse van de feiten en rechtssituaties waarvoor is beslist om de prejudiciële spoedprocedure te volgen, blijkt echter dat er twee soorten situaties zijn waarin het Hof met de grootste spoed uitspraak heeft gedaan:

- wanneer het gevaar bestaat dat een relatie tussen een ouder en een kind onherstelbaar wordt beschadigd, bijvoorbeeld wanneer het gaat om de terugkeer van een kind dat het contact met een van zijn ouders is ontzegd (C-195/08 PPU, Rinau; C-403/09 PPU, Detiček; C-211/10 PPU, Povse; C-400/10 PPU, McB.; C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga; C-497/10 PPU, Mercredi) of om gezinshereniging (C-155/11 PPU, Imran);
- wanneer een persoon zich in hechtenis bevindt en het antwoord van het Hof beslissend is voor de vraag of hij al dan niet in hechtenis blijft (C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea; C-388/08 PPU, Leymann en Pustovarov; C-357/09 PPU, Kadzoev; C-105/10 PPU, Gataev en Gataeva; C-61/11 PPU, El Dridi Hassen).

Deze praktijk sluit aan bij de situaties die het Hof in de informatienota betreffende de indiening van prejudiciële verzoeken door de nationale rechters²⁷ voor ogen had en bij de uitnodiging van de Raad om de prejudiciële spoedprocedure toe te passen in situaties waarin het gaat om vrijheidsberoving²⁸, die besloten ligt in artikel 267, vierde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

²⁶ Dit omvat de tijd die nodig is om het verzoek vóór de behandeling ervan te vertalen.

²⁷ PB C 160 van 28 mei 2011, blz. 1, punt 37: „[...] een nationale rechter [zou] bijvoorbeeld in de volgende situaties om de prejudiciële spoedprocedure kunnen verzoeken: in het geval, bedoeld in artikel 267, vierde alinea, VWEU, van een persoon die zich in hechtenis bevindt of in geval van vrijheidsberoving, wanneer het antwoord op de opgeworpen vraag van doorslaggevende betekenis is voor de beoordeling van de rechtspositie van deze persoon, of wanneer in een geschil betreffende ouderlijk gezag of voogdij de bevoegdheid van de rechter bij wie het geding op grond van het recht van de Unie aanhangig is gemaakt, afhangt van het antwoord op de prejudiciële vraag”.

²⁸ Verklaring van de Raad in de bijlage bij zijn besluit van 20 december 2007, PB L 24 van 29 januari 2008, blz. 44.

6. Mededeling van stukken

De stukken zijn zowel intern als aan de partijen en belanghebbenden elektronisch medegedeeld. Daarbij wordt gebruikgemaakt van „functionele mailboxen” die specifiek voor de uitwisseling van informatie over de prejudiciële spoedprocedure zijn bestemd.

Inmiddels heeft het Hof een algemeen systeem ingevoerd waarbij processtukken langs elektronische weg worden neergelegd en betekend²⁹, waardoor het verwachte voordeel van het sneller toesturen van informatie via deze „functionele mailboxen” relatief is geworden. Toch komt de communicatie over een prejudiciële spoedprocedure dankzij deze mailboxen in een afzonderlijk circuit terecht dat bijzondere en voortdurende aandacht krijgt, wat ertoe bijdraagt dat alle actoren alert blijven.

De referentieperiode was een goede inwerkperiode voor de toepassing van de prejudiciële spoedprocedure door het Hof. Het aantal binnengekomen verzoeken bleef binnen redelijke perken, zodat de procedure zonder grote problemen kon worden toegepast en tegelijk kon worden ingeschat hoe belastend zij is, niet alleen voor de aangewezen kamer maar ook voor de diensten van het Hof, in het bijzonder de vertaaldienst, de griffie en de tolkdienst. Indien de beschikbare middelen gelijk blijven, zou een sterke stijging van het aantal gemotiveerde verzoeken aanzienlijke inspanningen vergen om de gestelde doelstellingen te bereiken en waarschijnlijk niet zonder gevolgen zijn voor de behandeling van de andere zaken.

²⁹ Besluit van het Hof van Justitie van 13 september 2011 betreffende de neerlegging en de betekening van processtukken met behulp van de applicatie e-Curia, PB C 289 van 1 oktober 2011, blz. 7.

Tabel nr. 1
Duur van de procedure in de zaken die volgens de prejudiciële spoedprocedure zijn behandeld

Zaak	Duur (in dagen)
1. C-195/08 PPU, Rinau <i>Verwijzende rechter: Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, Litouwen</i> <i>Voorwerp: bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid</i>	58 ³⁰
2. C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea <i>Verwijzende rechter: Cour d'appel de Montpellier, Frankrijk</i> <i>Voorwerp: Europees aanhoudingsbevel</i>	40
3. C-388/08 PPU, Leymann en Pustovarov <i>Verwijzende rechter: Korkein oikeus, Finland</i> <i>Voorwerp: Europees aanhoudingsbevel</i>	87
4. C-357/09 PPU, Kadzoev ³¹ <i>Verwijzende rechter: Administrativen sad Sofia-grad, Bulgarije</i> <i>Voorwerp: terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen</i>	84
5. C-403/09 PPU, Detiček <i>Verwijzende rechter: Višje sodišče v Mariboru, Slovenië</i> <i>Voorwerp: bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid</i>	64
6. C-105/10 PPU, Gataev en Gataeva ³² <i>Verwijzende rechter: Korkein oikeus, Finland</i> <i>Voorwerp: Europees aanhoudingsbevel en vluchtelingenstatus</i>	/
7. C-211/10 PPU, Povse <i>Verwijzende rechter: Oberster Gerichtshof, Oostenrijk</i> <i>Voorwerp: bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid</i>	59
8. C-400/10 PPU, McB. <i>Verwijzende rechter: Supreme Court, Ierland</i> <i>Voorwerp: bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid</i>	60
9. C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga <i>Verwijzende rechter: Oberlandesgericht Celle, Duitsland</i> <i>Voorwerp: bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid</i>	68
10. C-497/10 PPU, Mercredi <i>Verwijzende rechter: Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Verenigd Koninkrijk</i> <i>Voorwerp: bevoegdheid en erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid</i>	65
11. C-61/11 PPU, El Dridi Hassen <i>Verwijzende rechter: Corte di Appello di Trento, Italië</i> <i>Voorwerp: terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen</i>	77
12. C-155/11 PPU, Imran ³³ <i>Verwijzende rechter: Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad, Nederland</i> <i>Voorwerp: recht op gezinshereniging</i>	/
Gemiddeld	66,2

³⁰ 50 dagen vanaf het verzoek om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure.

³¹ Deze zaak is naar de Grote kamer verwezen.

³² Deze zaak is door de verwijzende rechter ingetrokken en bij beschikking van 3 april 2010 doorgehaald.

³³ Deze zaak is afgesloten met een beschikking van 10 juni 2011 houdende afdoening zonder beslissing.

Tabel nr. 2
**Lijst van de zaken waarin het verzoek om toepassing van de prejudiciële
 spoedprocedure is afgewezen**

	Latere procedurele behandeling
1. C-123/08, Wolzenburg <i>Verwijzende rechter: Rechtbank Amsterdam, Nederland</i> <i>Voorwerp: Europees aanhoudingsbevel</i>	/
2. C-261/08, Zurita García <i>Verwijzende rechter: Tribunal Superior de Justicia de Murcia, Spanje</i> <i>Voorwerp: Schengengrenscore</i>	/
3. C-375/08, Pontini <i>Verwijzende rechter: Tribunale di Treviso, Italië</i> <i>Voorwerp: behoort niet tot het gebied waarvoor de prejudiciële spoedprocedure kan gelden</i>	/
4. C-261/09, Mantello <i>Verwijzende rechter: Oberlandesgericht Stuttgart, Duitsland</i> <i>Voorwerp: Europees aanhoudingsbevel</i>	/
5. C-264/10, Kita ³⁴ <i>Verwijzende rechter: Inalta Curte de Casație și Justiție, Roemenië</i> <i>Voorwerp: Europees aanhoudingsbevel</i>	/
6. C-175/11, HID en BA <i>Verwijzende rechter: High Court of Ireland, Ierland</i> <i>Voorwerp: vluchtelingenstatus</i>	/
7. C-277/11, MM ³⁵ <i>Verwijzende rechter: High Court of Ireland, Ierland</i> <i>Voorwerp: vluchtelingenstatus</i>	Prioritaire behandeling
8. C-329/11, Achughbabian <i>Verwijzende rechter: Cour d'appel de Paris, Frankrijk</i> <i>Voorwerp: terugkeer van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen</i>	Versnelde procedure ³⁶

³⁴ Deze zaak is doorgehaald nadat zij door de verwijzende rechter was ingetrokken.

³⁵ In deze zaak heeft de verwijzende rechter twee keer om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure verzocht. Beide verzoeken zijn afgewezen.

³⁶ Zie beschikking van de president van het Hof van 30 september 2011 (in het bijzonder de punten 9-12).

Tabel nr. 3
Duur van bepaalde etappes van de procedure

Zaak	Tijd tussen de indiening van het verzoek en de beslissing (in dagen)	Duur van de schriftelijke procedure (in dagen)	Tijd tussen de betekening van de memories en de terechtzitting (in dagen)	Tijd tussen de terechtzitting en de standpuntbepaling van de advocaat-generaal (in dagen)
1. C-123/08, Wolzenburg	12			
2. C-195/08 PPU, Rinau	1	17	10	5
3. C-261/08, Zurita García	6			
4. C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea	4	15	13	0
5. C-375/08, Pontini	3			
6. C-388/08 PPU, Leymann en Pustovarov	6	19	33	0
7. C-261/09, Mantello	6			
8. C-357/09 PPU, Kadzoev	15	15	18	14
9. C-403/09 PPU, Detiček	7	16	21	2
10. C-105/10 PPU, Gataev en Gataeva	5	15		
11. C-211/10 PPU, Povse	8	15	11	2
12. C-264/10, Kita	11			
13. C-400/10 PPU, McB.	5	16	19	2
14. C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga	9	18	17	1
15. C-497/10 PPU, Mercredi	10	17	8	5
16. C-61/11 PPU, El Dridi Hassen	7	17	15	2
17. C-155/11 PPU, Imran	3	21		
18. C-175/11, HID en BA	19			
19. C-277/11, MM	16 (10 ³⁷)			
20. C-329/11, Achughabian	12			
Gemiddeld	8,3	16,75	16,5	3,3

³⁷ Bij het tweede verzoek om toepassing van de prejudiciële spoedprocedure.

Tabel nr. 4
Deelname van de lidstaten
(andere dan de lidstaat van de verwijzende rechter)
aan de mondelinge behandeling van de zaken die volgens de prejudiciële
spoedprocedure zijn behandeld

Zaak
1. C-195/08 PPU, Rinau <i>Duitsland, Frankrijk, Letland, Nederland, Verenigd Koninkrijk</i>
2. C-296/08 PPU, Santesteban Goicoechea <i>Spanje</i>
3. C-388/08 PPU, Leymann en Pustovarov <i>Spanje, Nederland</i>
4. C-357/09 PPU, Kadzoev <i>Litouwen</i>
5. C-403/09 PPU, Detiček <i>Tsjechië, Duitsland, Frankrijk, Italië, Letland, Polen</i>
6. <i>C-105/10 PPU, Gataev en Gataeva</i> ³⁸
7. C-211/10 PPU, Povse <i>Tsjechië, Duitsland, Frankrijk, Italië, Letland, Slovenië, Verenigd Koninkrijk</i>
8. C-400/10 PPU, McB. <i>Duitsland</i>
9. C-491/10 PPU, Aguirre Zarraga <i>Griekenland, Spanje, Frankrijk, Letland</i>
10. C-497/10 PPU, Mercredi <i>Duitsland, Ierland, Frankrijk</i>
11. C-61/11 PPU, El Dridi Hassen <i>/</i>
12. <i>C-155/11 PPU, Imran</i> ³⁹

³⁸ De intrekking door de verwijzende rechter is bij het Hof binnengekomen vóór de terechtzitting.

³⁹ In deze zaak, die is afgesloten met een beschikking houdende afdoening zonder beslissing, heeft geen terechtzitting plaatsgevonden.